

ქრონიკა, ინფორმაცია

როგორც ცნობილია, მას შემდეგ, რაც ოსმა სეპარატისტებმა და ექსტრემისტულმა ჯგუფებმა საგანგებო მდგომარეობის რეჟიმში ვითარების დესტაბილიზაცია სცადეს, რამდენჯერმე დაიბნენ თავს საქართველოს რეპუბლიკის შინაგან საქმეთა და სახელმწიფო უშიშროების ორგანოების თანამშრომლებს, ფიზიკური შეურაცხყოფა მიყენეს და სატაბლო იარაღი წაართვეს, 6 იანვარს ქალაქ ცხინვალში შეყვანილია ქართული მილიციის დაპატრონითი ძალები — 3000 კაცი.

დაიკრა შინაგან საქმეთა ორ-

განობის შვიდი მუშაი, აქედან ორი კრილობების შედეგად გარდაიცვალა.

დაზუსტებული ცნობებით, არიან დაჭრილები მოქალაქეთა შორისაც. დაიღუპა ორი კაცი.

საპარტიკო რეპრეზენტაციის შინაგან საქმეთა სამინისტროს პრესცენტრი

სსრკ სამხედრო უწყებამ დაიწყო, როგორც მას სახელგანთქკული უწოდეს, ნაღობთა წვევამდებლები —საპარტიკო დესანტის, კიბლემდებელი შეიარაღებული და გაწრთვნილი ძალების გამოყენებით „წითელი არმიის“ შეცემა. დღემდე სამხედროები იარაღს აუთარუნებდნენ, ახლა კი, როგორც ჩანს, მის საქმეში გამოყენებასაც შეუდგნენ. როგორც იტყვიან, ამას არავითარი კომენტარი არ სჭირდება. იმპერია ისევ მოიღუპა და თავისი მოციან-

რი ნიღაბი შორს გადაადგო. აღარ დასკრდება ის?

გნახოთ, ამას მომავალი გვიჩვენებს.

— გუშინ თბილისში მთავრობის სასახლესთან გაიმართა ხალხმრავალი მიტინგი, რომლის მონაწილეებმაც პროტესტი გამოუცხადეს სსრკ პრეზიდენტს.

ხალხმრავალი მიტინგი გაიმართა გორშიც. აქ ოსი ეროვნების წარმომადგენელთა ერთმა ჯგუფმა დაიწყო სასიკვდილო შიმშილობა პრეზიდენტის ბრძანებულების საპროტესტოდ. მიტინგის მონაწილეებმა მიმართვა გაუგზავნეს მ. გორბაჩოვს ბრძანებულების გაუქმების მოთხოვნით.

პროგნოზი

რუ პრის გლახური მუშრნაოგუბი?

საბაზო ეკონომიკის პროგრამის რეალიზაციასთან პირდაპირ კავშირშია ეგრეთწოდებული გლახური მეურნეობების შექმნის საკითხი. იბნდება კითხვა, რა არის გლახური მეურნეობა? გლახური მეურნეობა არის ყველა ტიპის მეურნეობა, რომლებიც გლახურ შრომანება დამოკიდებული, ეს იქნება მონათმფლობელის, ფეოდალის ლაიტფუნდისისტი, ფერმების მეურნეობა თუ სოციალისტური კოლმეურნეობა. ამდენად, ტერმინი „გლახური მეურნეობა“ უაღრესად ბუნდოვანი განმარტება და საკითხის არის არ გამოხატავს.

აქ ლაბარაკი უნდა იყოს არა ზოგადად გლახურ მეურნეობებზე, არამედ ერთბიაროვულ გლახურ მეურნეობებზე.

მუშახელის 60-70% პენსიონერია, მეექვსე — არის კულტურები, საიდანაც მოსავალი უნდა აიღონ დაუყოვნებლივ, რამდენიმე დღეში ერთდროულად (ვენახები და სხვა). მას სჭირდება რამდენიმე ათეული ადამიანის კოლექტიური შრომა, ვინ დასაქმოს გლახური მეურნეობის პატრონი ამ დროს?

აქ ჩვენ გამოვტოვოთ საკითხები რიგი და უუპასუხოთ, როგორია მიწათმოქმედებაში შრომის ორგანიზაციის ისტორიული ტიპი?

პასუხი ცალსახა და ერთმნიშვნელოვანია — კოლექტიური. მოვიყვანოთ ფაქტები: მონათმფლობელის და ფეოდალის კუთვნილი მიწებზე, რომლებიც არდენიმე ასეული ჰექტარიდან რამდენიმე ათასულ ჰექტარს შეადგენდა მუშობდნენ რამდენიმე ასეულიდან, რამდენიმე ათასამდე მონები და ყმა გლეხები.

როგორია თანამედროვე კაპიტალისტურ ქვეყნებში (ამ ქვეყნებში კაპიტალისტურს თვითონ მათი პოლიტიკონომია ეძახის). მიწათმოქმედების შრომის ორგანიზაციის ტიპი და თვითონ რა ტიპისაა ეს მეურნეობები?

თანამედროვე კაპიტალისტური სოფლის მეურნეობის საწარმოები ორი ტიპისაა: ლატფუნდისისტი (სამხრეთ ამერიკა, ესპანეთი, პორტუგალია, იტალია, ინგლისი, საბერძნეთი, აგრეთვე თურქეთი, კვიპროსი, მთელი აზია და აფრიკა) ფერმერული (აშშ, კანადა, გერმანია და დასავლეთ ევროპის ქვეყნები ძირითადად).

ლატფუნდისისტი მეურნეობებში შრომის ორგანიზაციის ფორმა კოლექტიურია, სეზონურის ჩათვლით, სდაც ასეულობით და ათასობით ჰექტარზე მუშობდნენ სოფლის მეურნეობის ასობით დაქირავებული მუშები (ბატრაკები).

დღევანდელი ფერმერული მეურნეობები მოცულობის მიხედვით სამი ტიპისაა, პირველი მცირე ზომის — 100-150 აკრი, მეორე საშუალო — 150-დან 1000 აკრამდე, მსხვილი — 1000 აკრს ზევით. ბოლოს მთელი დასავლური ფართობის სტრუქტურა ასეთია: 30-35% მძლის მსხვილ ფერმებზე, 50-55% საშუალოზე, დანარჩენი უპირადად შესაბამისად მცირე ზომის მეურნეობებს. შრომის ორგანიზაციის ფორმა წარმოადგენს კოლექტიურს, სეზონური და მუდმივი დაქირავებული შრომის გამოყენებით.

მცირე ზომის მეურნეობებში შრომის ორგანიზაციის ფორმაც კოლექტიურია, მაგრამ იმ განსხვავებით, რომ დაქირავებულ მუდმივ და სეზონურ მუშებთან (ბატრაკებთან) ერთად, წარმოების პროცესში მონაწილეობას იღებენ ფერმერის ოჯახის შრომის უნარიანი წევრებიც. კაპიტალიზმის პირობებში მიწათმოქმედების ყველა ტიპის მეურნეობას აქვს ერთი საერთო, ისინი უაღრესად რაციონალურია და არ ასაქმებენ ზედმეტ მუშახელს. კაპიტალიზმის პირობებში მიწათმოქმედების მქვანიზაციური მომსახურება ბორციელდება აგროტექნიკური ფორმების მომსახურების საფუძველზე, მსგავსად ჩვენში წი-

ნათ არსებული მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებისა...

გლახურ მეურნეობების შექმნასთან საკომპლენენტო მიწების ხარჯზე დაკავშირებულია პრინციპული სამართლებრივი საკითხი; კერძოდ, კოლმეურნეობები ჩამოყალიბდნენ მისი წევრების საბაით შენატანების ხარჯზე. იგი კოპერაციული საწარმოა და დაფუძნებულია მის წევრთა განსაზოგადოებულ საკუთრებაზე, სადაც განკარგვის უფლება ეკუთვნის საერთო კვებას. რას ნიშნავს ეს? ეს ნიშნავს, რომ კოლმეურნეობების დაშლის შემთხვევაში მის წევრებს უნდა დაუბრუნდეთ მათ მიერ განსაზოგადოებული მიწები, ზოლო იმათ, ვისაც არ შეუტანია არაფერი, რჩებათ თავისუფალი გასვლის უფლება, შემდეგ თავისი ისტორიის მანძილზე ხელბოდა საკომპლენენტო მიწების საკომლო გამოყოფა.

ეს ზღბოდა იმ პირველ შეტანილი მიწების ანგარიშზე, ამ ყველაფრიდან შეგვიძლია დაეასკვნათ, რომ კოლმეურნეობების დაშლის შემთხვევაში იურიდიულად დგება საკითხი ყიფილ მეპაიეთა მფლობელობის აღდგენის შესახებ. აქ კი ამკამად არსებულ საკომპლენენტო მიწებს უნდა დაუშვებოთ ის მიწებიც, რომლებიც მოექცნენ სამკოთა მეურნეობების მფლობელობაში, მაშინ, როდესაც კოლმეურნეობების ნაწილი გადააქციეს სამკოთა მეურნეობებზე ხრუშოვისეული პარტიის პროგრამაში ჩაქვრიო განცხადებების მიხედვით — „ავამალოთ საკომპლენენტო-კოპერაციული საკუთრება სახელმწიფო საკუთრების დონეზე“.

რაც შეეხება გლახური მეურნეობების შექმნის იდეას, საკითხის ისტორია ასეთია, ორ წელზე მეტია საქართველოს მინისტრთა საბჭო ამუშავებდა საკითხს გლახური მეურნეობების შექმნის შესახებ საკავშირო მთავრობის მითითებით. ამდენად ეს საკითხი, რომელსაც ასე უწოდებენ იმეორებენ ცალკეული პირები, ან პირთა ჯგუფები, ისე, თითქმის მათი იდეა იყოს, საზოგადოებრივი თვალსაზრისით უნდა განვიხილოთ როგორც პრობანდისტული გამოსვლები და არა ეკონომიკურად დასაბუთებული პრაქტიკული საკითხის გადაწყვეტის ცდა. მით უმეტეს, რომ იდეა გლახური მეურნეობების შესახებ ეკუთვნის არა დღევანდელი მთავრობის რომელიმე დაწესებულებას, არა რომელიმე ხელმძღვანელს, არამედ ნ. ბუზარინს, რომელსაც იგი აყენებდა 1926-27 წლებში და შემდეგში თვითონვე უარყო... ისე კი ყველაფერი დამოკიდებულია ადგილზე, დროზე და პირობებზე.

დამოლოს კოლექტივების ქონება იმ პირთა საკუთრებაა ვის ხარჯზე შეიქმნა ისინი და ვინც ამკაბდ მფლობელებს მას. არავის არა აქვს უფლება განკარგოს ეს მათ ცნონიერ მფლობელთა გარდა.

ერთია რჩევის მიცემა, მეორეა მისი თავს მოხვევა, ანუ იდეოლოგიზირებული ეკონომიკური სქემის ძალით დანერგვა ეკონომიკური თავისუფლების პრინციპებიდან გა-

(დასასრული მე-7 გვ.)

ჩვენ პასუხი

ის, რაც მოხდა, 200 წელია ნდება საქართველოში. განა არ ვიცით, „ერთმორწმუნე, მართლმადიდებელი“ რუსეთმა ქართული ეკლესია-მონასტრები თავლებად რომ გადააქეთა? კედლები თეთრად შეთიხა, რომ უძველესი ფრესკები დაეფარა? განა ქუთაისის გუმბერატირმა ქრისტიანმა ლეკოვამ არ ამოტეხა ხახულის ღვთისმშობლის უნიკალური ტიხრული მინაქარი? დამოლოს, განა უშეზღვევლად სინოდმა არ გააუქმა საქართველოს ავტოკეფალია? აი, მათი ქრისტიანობა, „მათი საქმენი საგმირონი“. ამიტომ სრულიად გულგრილად აღვიქვით ის ფაქტი, რომ სწორედ შობა დღეს გვაძენს პრეზიდენტის მიმართვა, რომლითაც უნებლად შეურაცხვენი და ერევან ჩვენს საშინაო საქმეებში.

ჩვენი პასუხი ასეთია: არ დავე-

მორჩილებით მათს თბილისს, ჩვენ ჩვენი გზა გვაქვს, ჩვენი მიზანი და სასოება: ეს საქართველოს თავისუფლება, დამოუკიდებლობა, ერთიანი საქართველოს განმტკიცება თავის ისტორიულ ტერიტორიაზე. არ ვცნობთ არავის, ვინც არ ცნობს საქართველოს, „ბილი კბილისა წილ, თვალი თვალისა წილ“. მონობაში სიცოცხლეს სიკვდილი სჯობს. თუ საჭირო იქნება, თუ მდგომარეობა მოითხოვს, ჩვენც შეგძლებთ შევეწიროთ სამშობლოს თუნდაც უკიდარო თმობთა და სუსტი ძალ-ღონით, მაგრამ ანთებულ სულთა და ჩვენი მიწის სიყვარულით აღსავსე გულით.

სიმაართლე ჩვენსკება.

მადია ალავიკა, ნუნა ლევაკა, მადია ოპარაშიკა, პენსიონერები

კომედია დათაპრკოვლია!

დღეს ბევრი ლაბარაკია მოსალოდნელ გადატრიალებაზე საბჭოეთში, დიქტატურის საშიშროებაზე. მაგრამ, ფაქტობრივად, გადატრიალება უკვე მოხდა, დიქტატურა უკვე დამყარდა, რაზეც მეტყველებს რეაქციული ძალების, სამხედროების გაბატონება სსრკ კავშირის უზენაეს საბჭოში, მთავრობაში, ლიბერალური მოღვაწეების (ა. იაკოვლევის, ვ. ბაკატინის, ე. შევარდნაძის) ჩამოშორება მმართველი ელიტიდან, და რაც მთავარია, მ. გორბაჩოვის აღჭურვა განუსაზღვრელი ძალაუფლებით, მისი აშკარა გადაბარგება რეაქციულ ძალთა ბანკში, ესოდენ მოზირებული „მუშტების ბრახუნი“, უნებში ჩარევა მოლოდინის, ბალტიის რესპუბლიკების, საქართველოს საშინაო საქმეებში.

პრეზიდენტი მისთვის ჩვეული „ლოგიკით“ ამ დადგენილებას უკანონოდ მიიჩნევს, აუქმებს და ულტიმატუმის ფორმით რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოს წინადადებას აძლევს „სამ დღეში გამოიყვანოს ოლქის ტერიტორიიდან ყველა შეიარაღებული ფორმირება, გარდა სსრკ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ძალებისა“, რითაც რუსის ჯარს აკისრებს აქ „წესრიგისა და სიმშვიდის“ დაცვას; ხოლო თუ როგორ ასრულებს ზოლომე ამგვარ მისიას ეს ჩარი (თბილისში, ბაქოსა თუ ბალტიის რესპუბლიკებში), ყველას კარგად მოგვესცენება.

ამგვარი დიქტატის, უნებში ჩარევის „შესანიშნავ“ მაგალითს წარმოადგენს პრეზიდენტის 7 იანვრის „საშობაო საჩუქარი“ — ბრძანებულება, რომელთაც ეხება საქართველოს უზენაესი საბჭოს მიერ ე. წ. სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის გაუქმების საკითხი.

ამ ბრძანებულებით (ჩვენთვის მაინც ყველაფერი თავის ადგილზე დავა, კიდევ ერთხელ, აშკარად, შეუხილავად გამოჩნდა თუ ვისთან გვაქვს საქმე, თუ რა ფასი აქვს პერსონალიკაზე, დემოკრატიაზე, ანუ „ახლებური პოლიტიკური აზროვნების“ შეუქცევად ხსიათზე ლაბარაკს...

როგორც იტყვიან, კომედია დამთავრებულია!..

ფელიქს კოპიაშვილი

...ჩვენს ნურპინ უგბავცილება

აღბათ, ერთი და ორი შობა როდი ჩაუშვარებიათ ქართველი კაცისთვის, მაგრამ რუსის მუქივით რაც ამ შობის დამესამსალა მოგვიმზადა, კარგა ხანს გვემზასოვრება. თუმცა ამ უღმერთოსაგან, ჩვენი ბედ-უკუღმართობის გამო, ჩვენსავე ბედის გამგებლობას რომ ჩემობს, სხვას არც უნდა ველოდეთ.

ყოფილსა და სხვის საბატონოდ გამბდარს ოდიოვან საკუთარი პარტისი და ჭირისუფალი ჰყავდა და ჰყავს?

თურმე, ნუ იტყვიან და ჩვენს მიწებზე, ჩვენს სახლ-კარში ერთ დროს სამადლოდ შემოკედლებულ, დღეს კი ბატონკაცად ქცეულ და თავხედობის ყველა ზღვარს გადასულ ოს „მშას“ რომ საკუთარი ადგილი მიუღწინეთ, ამის ნება არა გვექონია და ხალხის ნების გამომხატველი პარლამენტის მიერ გაუქმებული სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქიც ძველებურად არსებულა, ის კი არაა, არც საქართველოს რესპუბლიკა საქმე-ვით ჩვენს ქვეყანას, მერე რა, რომ მთელმა ქართველობამ ასე ისურვა — რუს ბატონს ხომ არ მოუცია ამის ნება და დასტური? ამიტომაც ყველა ოფიციალურ დოკუმენტში და ამ ბოლო ბრძანებულებაშიც ისევ „Грузинская ССР“-დ მოგვიხსენიებს. და კიდევ... თუმცა რომელი ერთილა ჩამოვთვლო... 7 იანვარს პროგრამა „ვერშიაში“ გამომცემული სსრკ პრეზიდენტის ბრძანებულება (თავიდან ბოლომდე) სხვა არა იყო, თუ არ ნობების პრემიის ახლად გამოცხვარი ლაუკიანის (რატომ ლმერთი არ გაიციებნის!) მცირე ერებზე „ზრუნვით“ გამსჭვალული კიდევ ერთი „პუშანური“ აქტი — ოლონდ ამ მცირედი“ არაფერი გაუქორდეთ და ძირძველი რესპუბლიკებიდან ქვე ქვანზე ნუ დარჩენილათ... მოკლედ, კვლავაც დავყოფ და ვიბატონებო... მერე რა, რომ ამ და-

მწილია უსამშობლო ადამიანებთან სამშობლოს სიყვარულზე ლაბარაკი, ამ ლაბარაკით ვერც იმასთან გააწყობ რამეს, ვისაც სხვისი სამშობლო, სხვისი მიწა უკვე იმდენად გაუხდია საკუთარი საბრძანებლოდ, რომ იქ არც მეტე, არც ნაწილი რიყის ქვამაც კი, თურმე, მხოლოდ მისი ნებით უნდა იცვალოს გვერდი... და თუ მაინც გაბედა და იცვალო... აქი დაგვეშუქრა რუსი: სამი დღის განმავლობაში, ყველაფერი თავის ადგილზე დაბარბოვდა! გესმის, ქართველებო, ის, რაც ამდენი სისხლით, ცრემლით და ტკივილით (მარტო 9 აპრილი ქართველთა რამდენ თობას ეყოფა) მოვიპოვეთ, ერთი დავკრით, თანაც საკუთარი ხელით განადგურეთ. განადგურეთ უკან დავიხიოთ, აქაოდა დათვი გვერევა, ბაბა დავუძახოთ? მაგრამ როდემდე, მაგრამ სადამდე?

სიფიცისა და უკანმოუხედავად ცეცხლში გადავარდნის ასაც კარგა ხანია, გადავბაძე, მაგრამ როცა სამშობლოს, საკუთარი მიწა-წყლის შევიღებისა და შევიღების ღვინის ძლიერ ჩასახული სისხარულისა და ბედნიერების ხელყოფას გვიპირებენ, მეც იმ ქართველების გვერდით ვდგავარ, ვინც მართლაც უკანმოუხედავად გადავბადა ცეცხლში, ვისაც გულის ფიკარზე აწერია: „სამშობლოს არვის წავართმევ, ჩვენც ნურვინ შეგვეცილება, თორემ ისეთ დღეს დავაყრით, მკვდარსაც კი გავცინება!“

შალვა გომრავაშვილი, შინეხელი.

საშობაო სარუხარი კრედიტან

7 იანვარს რუსეთის ახალმა მფყვემსთავარმა ალექსიმ თავეის საშობაო ქადაგებაში საყოველთაო მიმტვერებლობისაკენ, ურთიერთსუფარულობისაკენ და მრისხანების დაოკებისაკენ მოუწოდა თავის მრევლს, რაც თავისთავად სასიხარულოა, მაგრამ როგორც ასეთ შემთხვევაში იტყვიან, „რალა იგი სინათლე, რასაცა ახლავს ბნელია“ აქი სწორედ იმავე მღვდელმთავარმა, სულ რალაც ორიოდე კვირის წინ კონსტანტინოპოლის პატრიარქის მისიხანე წარმომადგენლებთან ერთად ხელი მოაწერა პრეზიდენტ გორბაჩოვისადმი გაგზავნილ წერილს, რომელშიც ძირითადი იმპერიის გადასარჩენად „წესრიგის დამყარებას“ და ფოლადის მუშტის გამოყენებას სთხოვდა. პოდა, შეისმინა პრეზიდენტმა სულიერი მამის შეგონება, ადგა და „ურჩი“ ბალტიელების წინააღმდეგ სადესანტო დივიზიების გადასაროლა ბრძანა, „ურჩი“ საქართველოს კი, როგორც „ერთ-მორწმუნე მეზობელს“ 72 საათის ვადა მისცა „გონზე მოსასვლელად“! და ეს გააკეთა არა 6 ან 8 იანვარს, არამედ, სწორედ ქრისტეშობის დღეს, ვითარცა საშობაო საჩუქარი!

პრეზიდენტი თავის მრისხანე ბრძანებულებაში დაიწინებოთ გვიწოდებს „საქართველოს სსრ“-ს და ჩვენს გასამტყუნებლად მოკვას სსრ კავშირის კონსტიტუციის სხვადასხვა მუხლები, თითქოს ჩვენს რესპუბლიკას არც კი ჰქონდეს თავისი კონსტიტუცია და კანონები.

ერთი სიტყვით, პრეზიდენტი ყოველგვარი მიკიბ-მოკიბვის გარეშე, სამხედროების გულის მოსაგებად, იარაღს გვიყარუნებს, ჩვენს საშინაო საქმეებში შეუნიღბავად ერევა და ქართველი ხალხის აზრს უწყვეტად უსიღბლად ალაღ უწყვეს ანგარიშს. ნიშანდობლივია ისიც, რომ ამ რეალურ მუქარას ის გვითვისის სწორედ მაშინ, როცა მთელი მსოფლიოს ყურადღება სპარსეთის ყურისაკენაა მიქცეული!

ეს, როგორც იტყვიან, ფაქტის კონსტატაციაა. ახლა იმის შესახებ, თუ რით უნდა ვუბასუხოთ ჩვენ ამ „საშობაო ეპისტოლეს“.

პირველ რიგში, ვითვალისწინებ რა საზოგადოების უდიდეს აღწევთებას პრეზიდენტის სამდლიანი ულტრამატუმის გამო, ვფიქრობ პანკიმ არ უნდა მოგვიცვას და ჩვე-

ნი ხალხისათვის დამახასიათებელი გონიერებით დაუპირისპირდეთ ამ მუქარას.

ჩვენი ბედკრული ისტორია გვასწავლის, რომ ყოველთვის, როცა ქვეყანას შინაშლილობის სენი შეეპარებოდა, უმაღლეს ხელისუფლებამ გამორჩეული მგელი გვეკრთინებდა. დღეს კი, მოგვსენებათ, არნახული განსაცდელის წინაშე ვდგავართ და არა ერთი და ორი, არამედ მგლების მთელი ხროვა გვიახლოვდება ყოველი მხრიდან! მაშ დღეს თუ არა, რადის უნდა ვიქცეთ ჩვენ ერთარსად, ერთმუტლად, ერთ სამშოდ!

ნუთუ კიდევ არ დადგა დრო მივაფურთხოთ ეშმაკს, ავმალდეთ ყოველგვარ პიროვნულ და უწყაიმოდ დაედგეთ სრულად საქართველოს მიერ არჩეული კანონიერი მთავრობის გვერდით? ამაზე დიდ განსაცდელში ხომ ჩვენ ვერ არ ვყოფილვართ!

ჩვენი თავისუფლება და გამარჯვება მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენს ერთობაშიაა.

ამირან კალაძე,
მწერალი, უზენაესი ხაბუოს დეპუტატი

სამთა კავშირი

საკვირველია ასეთი რამ: კრს თავისი მიწა-წყალი, თავისი მამული ქონდეს ღმერთის ნაბოძები, თავისი ტაძარი ედგას, იქ ყოფნისა და ლოცვა-კურთხევის ნება ჰქონდეს, მოდიოდეს მერე ერი, ადამის მოდგმად წოდებული ვადამითელი და პატრონს თავის მწიწყალზე და საკუთარ საძლში არ აჩერებდეს...

ყინულოვანი ბნელეთიდან გამოუსული ავადმყოფი გველმწაბი ლომბს ირგვლივ ყოველგვარი კოცობრილი სიკეთის გასრქას, ანთხვს გესლს და ყველაფერა თავის ბეკედს და მონობის დამბას ასვამს. ამ ურჩხულს, აპოკალიფსის მიხედვით, დიდი კატასტროფა ელის, აქვს თავისი დასასრული, როგორც ყოველივე ეშმაკულს ამ სამყაროში...

ქარაგმებით საუბარი ახლა იქნებ არც იყოს სასურველი და პირდაპირ ვიტყვი: რუსეთის იმპერიამ ქართველი ერი საკუთარ სახლში მდგმურის მდგომარეობაში ჩააყენა, უბეში ჩაუსხა „შხამიანი გვე-

ლის წიწილები“ — და ცხოვრება გაუმწარა...

ამ დღეებში მდგომარეობამ კრიტიკულ ზღვარს მიაღწია და როგორც მოციქული ბრძანებს: დადგა ეამი სამოსელის გაყიდვისა „სუკილიეთ სამოსელი და იყიდეთ მანკილები“!

გველმწაბის მუცლიდან ჩვენი გამოუსული ეამი დადგა — თორემ შემოგვიტოლა და ეტყობა ჩვენს გასრქასა ლამობს...

ვერ გამოვალთ ვეშაბის მუცლიდან ცალ-ცალკე ბრძოლით და ცალკეული ვერც რომელი ბელოა, გამოვალთ მხოლოდ ჩვენი მთლიანი მითოსური ენერგიით — სულიერ, როტიულ და ზეციერ ძალთა შეერთებით. ჩვენი დიდებული სალოცაეების (მოლაშქრე ღვთაებების) თანადგობით...

გამოვალთ ვეშაბის მუცლიდან რუსთველისეული (ეფფისტიკაოსნისეული) „სამთა კავშირით“, მხოლოდ ასეთი მისტიური ერთიანობით დაიძლევა „ქაჭეთის ციხე“, რომელიც ყოველთვის იყო, არის, და ალბათ იქნება ჩვენი ცხოვრების ისტორიულ გზებზე...

ვერ გამოვალთ სატანის ხელიდან ორ თუ სამხელისუფლებიანობის პირობებში — წრაფად, სწრაფად უნდა დამიხზვრეს ეს ბაიოლო, უნდა გაუქმდეს სამი პოლუსის კონტრეისი, უზენაესის, მდებრიონის, წინააღმდეგობა, რომელიც აქეთ-იქით მიაკნებს ჩვენს სამშობლოს და ერთ „პელიოცენტრულ“ ქართული მხის უძლეველ ენერგიად იქცეს...

თუ ახლა იქნება ომი, ეს ომი იქნება ყველაზე დიდი ომი ქართულ მიწაზე — ამ ომში უნდა წავიდეთ ისე, როგორც ვაჟა-ფშაველას მემორები (გმირები) მიდიოდნენ ბატონობაზე — ეს ის წამია (ის მღვთვარობა), როცა მიცვალებულები დგებიან საფლავებიდან და კოცნებთან ერთად მიდიან, მწვერულებიდან კი თეთრი გიორგის ლეკვერთხები (ან ლამპრები) უნათებენ!

... ამის შემდეგ დგება ეამი, როცა თავისუფლების მოვარე ამოდის.

„ხუთშაბათ დილა გათენდა — სისხლისა ნიადაგაა, ბახტიონს თათრის შვილებსა დღე გაუთენდათ მწარეა, გადმოდა ბორბალიწედა თავისუფლების მოვარეა!“

კობა არაბული,
მწერალი.

დაგუპირისპირდეთ ერთიანობით

მხსოვს, 9 აპრილის ტრაგედიის წინა დღეებში, როცა სიტუაცია უღარესად დაიძაბა, მიტინგებზე თავშეყრისას ბევრნი, უფრო მეტად უფროსი თაობის ადამიანები, საშინელი ამბების მოლოდინით შეიჭრნებულენ, წამდაუწყებ იმერტებდნენ: სიფრთხილვე და თავკეკავება საჭირო, მაგათვან ყველაფერია მოსალოდნელი, ახალგაზრდები ან უფროსი უგდებდნენ ამ გაფრთხილებას, ან თავისთვის ქირკილებდნენ, ეგ ოცდანივმეტწულგამოვლილი, დაშინებული, დამთხალი თაობა და ყველაფერსა ეშინიათ. ნათქვამია, ფაფაზე პირამიწვარი დოს უბერავდა. ესლა სხვა დროა, დემოკრატიის გზას ადგას მთელი ქვეყანა და ძალადობას როგორ მიმართავს მთავრობაო, როგორი დემოკრატიული გზაც ჰქონდა არჩეული, ჩვენი უკედევანო სამშობლოს“ მთავრობასა და ხელისუფლებას, ამის დამტკიცება ჩვენ საკუთარი სისხლის ფასად დაგვიქვდა. „მთავრან“ ანუ მოდერ-

ნიზებული კომუნისტური იმპერიის მესვეურებისა და დამკავებისაგან ყველაზე უფრო საშიხელ ძალადობას, მე ვიტყვოდი, საღიზამდე მისულ ბოროტმოქმედებას რომ უნდა ველოდეთ, ამაში დავრწმუნდით ამ დღეებში. სასაცილო იქნებოდა, სატირალი რომ არ იყოს, რომ ამ ძალადობის, ცინიზმადე მისული უკანონობის დამამკვიდრებელი ის კაცი, რომელსაც სულ ახლახან ნობელის პრემია მიენიჭა მშვიდობის დარგში, როცა ამაზე ვფიქრობ, ეშმაკებმ დგება დემოკრატიზმისა და ჰუმანიზმის ის პრიციპები, რომლის ერთგულ დამკველად და ქომავალ გამოდის დასავლეთი სამყარო. აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების განთავისუფლება კომუნისტური უღლისავან მართლაც საუკუნის მოვლენაა, მაგრამ ეს რომ მიხეილ გორბაჩოვს საკუთარი სურვილითა და ამ ქვეყნების ზალთა სიყვარულით არ გუუქვებია, ესეც ზომ აშკარაა. ისტორიულმა აუცილებლობამ აიძუ-

ლა იგი, ამგვარი ნაბიჯი გადაეღა. ამის დასტურია ის მოვლენები, რაც სომხეთსა და აზერბაიჯანში, ბალტიის ქვეყნებსა თუ საქართველოში ხდება. კაცი, რომელიც „თავის ხალხს“ საკუთარ მიწა-წყალს არ გვანებებს, უცხოეთის როგორ გაირჩებოდა გულწრფელად და უნაგაროდ. მიხეილ გორბაჩოვის ავანტიურისტულ, დანაშაულებრივ „საშინაო“ პოლიტიკას უკვე ნილაბი ჩამოეხსნა, თუმცა რა „საშინაოა“ ლაპარაკი. გორბაჩოვი თავისი კომუნისტური იმპერიით, ისეთივე უცხოა ჩვენთვის, როგორც გერმანელები, ჩეხები და თუ უზგრელებსათვის. ჩვენ ისლა დაგვრჩენია, ამ საშეკაროზე გამოსულ დესპოტს დაუპირისპირეთ გონიერება, სიფრთხილვე, შორსმჭკრეტელობა და, რაც მთავარია, ერთიანობა. ქართველებს სირცხვილად ერთი ბაზალეთიც გვეყოფა.

გიორგი ჯაფარიძე,
პედაგოგი.

ხანკარი ტექნიკური უნივერსიტეტი

6 იანვარს საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის მეექვსე კორპუსის მეტრე სართულზე გაჩნდა ხანკარი, რომელიც უმაღლეს მოყვარე მეტრე სართულსაც, იწვოდა. აბინეტები, ლაბორატორიები, ფოიე, მუხანძრეებმა თითქმის სამი საათი მოახდომეს ხანკარის ჩაქრობას.

სურამიშვი: ხანკარი ტექნიკური უნივერსიტეტში.

გონდო დვალისვილის ფოტო

საქველმოქმედო კონცერტი

საქართველოს სახალხო ფრონტთან არსებული ახალგაზრდული საქველმოქმედო საზოგადოება — „სამშობლოს“ კავშირული სიმებიანი ორკესტრი შეიქმნა 1990 წლის იანვარში, რათა ჩაეტარებინა საქველმოქმედო კონცერტები და აქტიური მიაკნებს ჩვენს სამშობლოს და ერთ „პელიოცენტრულ“ ქართული მხის უძლეველ ენერგიად იქცეს...

თუ ახლა იქნება ომი, ეს ომი იქნება ყველაზე დიდი ომი ქართულ მიწაზე — ამ ომში უნდა წავიდეთ ისე, როგორც ვაჟა-ფშაველას მემორები (გმირები) მიდიოდნენ ბატონობაზე — ეს ის წამია (ის მღვთვარობა), როცა მიცვალებულები დგებიან საფლავებიდან და კოცნებთან ერთად მიდიან, მწვერულებიდან კი თეთრი გიორგის ლეკვერთხები (ან ლამპრები) უნათებენ!

... ამის შემდეგ დგება ეამი, როცა თავისუფლების მოვარე ამოდის.

„ხუთშაბათ დილა გათენდა — სისხლისა ნიადაგაა, ბახტიონს თათრის შვილებსა დღე გაუთენდათ მწარეა, გადმოდა ბორბალიწედა თავისუფლების მოვარეა!“

კობა არაბული,
მწერალი.

6 თვე ნახისყოფის დაკაბუნა და...

თქვენ უკვე შეგიძლიათ იმოქმედოთ სავარყო ბაზარზე, წარმართოთ იმპორტ-ექსპორტის ოპერაციები, აწარმოთ მოლაპარაკება საზღვარგარეთელ პარტნიორთან...

თქვენ თავისუფლად მუშაობთ კომპიუტერთან, თამამად ლაპარაკობთ უცხო ენაზე. ხართ კომპეტენტური, ენერგიული, მიზანსწრაფული ბიზნესმენი...

მოკლედ
თქვენ ხართ მენეჯერი ხაგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის სფეროში.

თქვენი ნებისყოფა და თბილისის მენეჯერთა სკოლის მსწავლე-ბელთა პროფესიონალიზმი საბაზრო ეკონომიკის, მენეჯმენტის, საერთაშორისო მარკეტინგის, ფინანსების, სამართლის, ხელმძღვანელების ზელოვნების, ინფორმაციკის, უცხო ენების სფეროში, აგრეთვე სწავლების თანამედროვე მეთოდებსა და ტექნიკურ საშუალებათა ფართო გამოყენება განაპირობებს თქვენს წარმატებას ინტერ-ბიზნესში.

მსმენელთა ჩარიცხვა მოხდება უცხო ენასა და ზოგად განათლებაში ტესტირების და მიღება კომისიისთან გასაუბრების შედეგების საფუძველზე.

აუცილებელი პირობაა გქონდეთ უმაღლესი განათლება. სწავლება ქართულ ენაზეა, წარმოებისგან მოწყვეტილი. სასწავლებლოდ მიიღებიან პირები 40 წლის ასაკამდე არა ხაკლებ 3 წლის მუშაობის სტაეით. სავიარაგოების შემთხვევაში მსმენელი უზრუნველყოფილი იქნება საერთო საცხოვრებლოთ.

წარმატებით კურსდამთავრებულნი მიიღებენ მეორე უმაღლესი განათლების დიპლომს და საზღვარგარეთის რომელიმე ქვეყანაში სტაეირების შესაძლებლობას.

სწავლის ღირებულებაა 4500 მანეთი (გადახდა პირადად ან დინტერესებული ორგანიზაციის საშუალებით) სწავლის ღირებულებაში არ შედის სტაეირების საფასური.

საბუთების (ამონაწერი შრომის წიგნაკიდან, დიპლომის ასლი, საგარანტიო წერილი — მომართვა ორგანიზაციიდან, 3 ფოტოსურათი) მიღება იწარმოებს 20 იანვრამდე. გასაუბრება და ტესტირება გამართება 2-დან 27 იანვრამდე, სწავლა თებერვალში დაიწყება.

შეგიძლიათ დარეკოთ: 39-68-64; 39-44-57; 39-44-58

თბილისის მენეჯერთა სკოლა, ვაჟა-ფშაველას

საპარტია

ბალტიის რესპუბლიკების აზვები

ნაირი სსრ კავშირის პრეზიდენტს

3 იანვარს ლატვიის რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ დანიის ივანსმა ოფიციალური წერილი გაუგზავნა სსრ კავშირის პრეზიდენტს, სსკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურ მდივანს მიხეილ გორბაჩოვს, რომელშიც მას აცნობებს პრესის სახლის ირგვლივ შექმნილ სიტუაციას.

წერილში აღნიშნულია, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ჩარევის ნაწილი უკანონო მოქმედების გამო, რომლებმაც ძალდატანებით იგდეს ხელთ ლატვიის რესპუბლიკის გაზეთებისა და ჟურნალების გამომცემლობათა შენობა, შეწყვეტილია ლატვიისა და სსრ კავშირის ურთიერთ-გაზეთების გამოცემა. სახალხო დეპუტატებს, რომლებიც მივიდნენ შემთხვევის ადგილზე, დაუმიზნეს ავტომობილები.

ლატვიის რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო, ნათქვამია წერილში, აგრეთვე ლატვიის პრესის სახლის შრომითი კოლექტივი ლატვიის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის უშუალო ხელმძღვანელობით ჩადენილ ამ ქმედებას აფასებენ როგორც ტერორისტულ აქტსა და ბანდიტიზმს, როგორც რესპუბლიკაში ძალადუფლების შეიარაღებული გზით ხელში ჩაგდებას დაწყების ცდას.

ბალტიის საბჭოს რიგგარეშე სხდომა

5 იანვარს გაიმართა ბალტიის საბჭოს რიგგარეშე სხდომა, რომელზეც ლატვიის, ესტონეთის სახალხო ფრონტებისა და ლიტვის „საუღისის“ წარმომადგენლებმა მიიღეს ერთობლივი განცხადება. აფეთქებები ბალტიის სახელმწიფოებში, ნათქვამია განცხადებაში, ლატვიაში სსკპ ფილიალის ბიუროს გადაწყვეტილებით სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა ძალების მიერ რიგის პრესის სახლის, აგრეთვე ლიტვის დემოკრატიული მუშათა პარტიის (ყოფილი კომუნისტური პარტია) ცენტრალური კომიტეტის შენობის ხელში ჩაგდება ველონისში მოწმობს, რომ კრემლი ხორცს ასხამს უზენაესი საბჭოს ბინასა და კანონიერი მთავრობების დამხობის კონკრეტულ სცენარს დემოკრატიული პროცესების შეწყვეტის აშკარა მიზნით.

განცხადება მსოფლიო საზოგადოებრიობას მოუწოდებს ყურადღება მიაპყროს ბალტიის სახელმწიფოთა ძალადუფლების უპატივსი ორგანიზების დამხობისა და მოსკოვში მაროონეტების მიერ მათი შეცვლის ცდას, რომელიც 1940 წლის სექტემბერში მოხდა, აგრეთვე იმ ავბედით როლს, რომელიც საბჭოთა კავშირის კომუნისტურმა პარტიამ შეასრულა მანამ და კვლავაც ასრულებს დღემდე.

იმას, რომ ბალტიის სახელმწიფოთა დამოუკიდებლობის აღდგენისათვის ხალხთა მისწრაფება ურყევია, მოწმობს ლატვიისათვის სამოკავშირეო ხელშეკრულების თავის მოხვევის წინააღმდეგ შეგროვებული მილიონზე მეტი ხელმოწერა. ლიტვისა და ესტონეთში საზოგადოებრივი აზრის გამოკითხვის მონაცემები, სადაც 80 პროცენტი მხარს უჭერს სახელმწიფო დამოუკიდებლობას.

„ბალტია“-ლებს — სს „საპარტოვლო“

„ბალტია“-ლებს — სს „საპარტოვლო“

ბინჯვით დიალოგზე

ყველასათვის ცნობილია რომ რესპუბლიკაში არსებული დღევანდელი ვითარება უპირველეს ყოვლისა განპირობებულია იმით, რომ საბჭოთა იმპერიამ ვერ ურიგდება ვრის ლტოლვას, დამოუკიდებლობისაკენ და სხვადასხვა მიზნული ზეობებით ცდილობს ქართველი ხალხი ააცილოს თავისუფლებისაკენ მიმავალ გზას.

პარადოქსალურად ვითარდება მოვლენები. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, თითქოსდა მოხუცებული ვითარება ვეზმარებით იმპერიული ძალებს თავიანთი ავი ზრახვების განხორციელებაში.

სთან დაკავშირებით. პარლამენტის ამ გადაწყვეტილებას არ დაეთანხმა მთავრობა და პროტესტის ნიშნად გადადგა მისი მეთაური, პრემიერმინისტრი კახიძე პარლამენტზე.

პარტიაში სამართლიანად ვამაობთ, რომ ჩვენი ერისათვის ყოველთვის უცხო იყო შოვინიზმი, ქნეოფობია, საერთოდ ყოველგვარი გამოვლინება სხვა ერისადმი ბრმა სიძულვილისა. ჩვენი წინაპრები უცხო თვისისა და რჯულის ადამიანს არა მხოლოდ საქმით, არამედ სიტყვითაც არ ენებდნენ, რადგან კარგად იცოდნენ, რომ შეუძლებელია ამა თუ იმ ერის (მთელი ერის) გალანძვლა. და თუ მანაც დაუწყებდნენ ერს ლანძვას, ამით მხოლოდ საკუთარ თავს შეურაცხყოფდნენ...

ვლადიმერ ქლენტი (წერილი „Горбачи და სხვები“ („ახალგაზრდა იუვერელი“, 5.1.91). დარწმუნებული ვარ, აღაშფოთებდა ქართველ ადამიანთა ერთ ნაწილს. მსგავსი განზოგადება ანომალური ფაქტებისა ერის შეფასებისას მიუღებელია.

ვითხოვ ავტორს, ნუთუ არაფერი სმენია დიდი რუსული კულტურის შესახებ, იმ გენიოსთა შესახებ, რომელნიც ადამიანის საქმიანობის თითქმის ყველა სფეროს შესძინა რუსეთმა? ნუთუ ვერც დღევანდელ რუსეთში ჩედავს ვიქლენტი კეთილშობილ, ნათელ პიროვნებებს — ა. იაკოვლევს, ა. სობჩაკს, ა. აფანასიევს, ბ. ელცინს, ე. სტანკევიჩს, ნ. ტრავკინს, ვ. ნიკოლოსკისა... რომელნიც მხარს უჭერენ „ნაცემთა“ განმათავისუფლებელ მოძრაობას. დღეს ისეთი დროა, ყველას შეუძლია რაც უნდა ის წეროს, პროფესორი იური აფანასივი კი გაგანია „ხასტიოსი“ დროს აცხადებდა, რომ „უმცროსი ძმები“ „მომეც საბჭოთა რესპუბლიკები“ სინამდვილეში კოლონიები. სულ ცოტა ხნის წინ მან კატეგორიულად გაილაშქრა რუს მიგრანტთა ძირგამომთრეული საქმიანობის წინააღმდეგ მოდლოვანში, ისიც ყველამ ვიცი. რომ ერებოსათვის სრული თავისუფლების მინიჭებას მოითხოვს სარეგიონათშორისო ჭკუფი, არაერთი სხვა გვართიანება და პარტია.

ბატონი ქლენტი ალბათ იტყვას, რომ დღევანდელ რუსებს ბევრი ნაკლი სჭირთ. ეს, რა თქმა უნდა, ესეა, მაგრამ ვთხოვთ მას, დავკვირახდეთ თუნდაც ერთი უნაკლია. იქნებ ქართველებს სივლისი ასეთ ერად? იქნებ ვერ ხედავს, რადგან გამარწხელად იმოქმედა ჩვენს ერზე ისევე, როგორც სხვა „საბჭოთა ერებზე“ (და მათს შორის რუსებზეც) კაცობრიობის ისტორიაში გაუგონარმა შევიდა უწყვეტად ტრანშიმ, ტერორმა და დეზინფორმაციამ?

ვ. ქლენტის მიერ გამოქვეყნებული აზრები არის არა მხოლოდ ობსკურანტი, არამედ უაღრესად საიფეთოც. ესეთ აზრთა წყალობით ჩნდება ბიოლოგიური ზიზი სხვადასხვა ეთნოსის წარმომადგენელთა შორის. დღეს რუსეთის საუკეთესო შვილები, მეტრონი დემოკრატიის გამარჯვებისათვის რუსეთში, ჩვენი ბუნებრივი მოკავშირენი და თანამებრძოლნი არიან. მათთან დაპირისპირება არამდლარამაც არ გვაძლევს ხელს. ასეთი არაფრისილად გამოქმნილი აზრები, ცხადია, ნებისმიერ, თუნდაც ყველაზე დემოკრატიულ შეურაცხყოფენ და ანტიქართულად განაწყობენ.

აქ საჭიროა შევეხებთ კიდევ ერთ, ჩემის აზრით, მთავარ საკითხს: უკანასკნელი ოთხი ათწლეულის მანძილზე კოლონიური უღელი გადაიღო რამდენიმე ათეულმა ქვეყანამ და რამდენიმე ასეულმა ერმა. დეკონოლიზაციის პროცესის მთელი გამოცდილება გვარწმუნებს, რომ კოლონითა განთავისუფლება

ბას განპირობებს არამხოლოდ და არაიმდენად ჩაგრული ხალხების ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა, რამდენადაც მეტროპოლიაში, მჩაგვრელ ერში მომხდარი სასიკეთო ძვრები. აზია-აფრიკის ნახევარდევლორი ან მთლად ყველური ერები ვერასოდეს დაამარცხებდნენ ბრძოლის ველზე ევროპულ ზესახელმწიფოებს, თვითონ ფრანგები, ინგლისელები, ბელგიელები, პორტუგალიელები რომ არ ამალღებულოყენენ სხვა ერთა დამენების ამორალური შესვენამდე. მაგრამ ასეთი ამალღება ერთ-ბაშად არ მომხდარა. გავიხსენოთ, რამდენი საშინელება ჩაიდინეს კოლონიებში იმ ერებმა, რომელთაც

გაიოხაუკაა

ნუ განვაზოგადებთ

5 იანვრის ნომერში გამოქვეყნებულმა ვ. ქლენტის წერილმა — „Горбачи და სხვები“, ჩვენს მკითხველთა ერთი ნაწილის სერიოზული უკმაყოფილება გამოიწვია. გარკვეულად კიდევ ეთანხმება მათ რედაქციას, რომელიც სრულბნითაც არ ისახავდა მიზნად მთელი რუსი ერის შეურაცხუფას. ეს იყო კერძო პირის მოხარება და მას არ ჰქონია ქვემარტების პრეტენზია. ის შეგაძლიათ გაიზიაროთ ან არ გაიზიაროთ. ამასთან, ისიც გასათვალისწინებელია, რომ ავტორის მიერ გაყვებული დასკვნები, ძირითადად, ისევე და ისევე, რუსი მოვლენებისა და მკვლევარების მოხარებაზე ეყრდნობა.

„ბიექტორების დაცვის მიზნით და ჩვენი პოლიციის გამოხაკვეთადაც ვაქვეყნებთ რედაქციაში შემოსულ წერილს, რომელიც შემოთ აღნიშნულ საკითხს ეხება.“

დღეს ცივილიზირებულობისა და ჰუმანობის ეტალონებად ვთვლით. ასე რომ, კოლონიალიზმი სრულიადაც არ არის წმინდა რუსული რეციდივი ან რუსთა გიგანტური თვისება. ის გარემოება, რომ ევროპელებმა უკვე მინიჭეს თავიანთ კოლონიებს თავისუფლება, რუსეთმა კი — არა (თუმცა რუსეთშიც გათავისუფლა აღმოსავლეთი ევროპა), აიხსნება არა დასავლეთი ევროპელთა გენეტიკური უპირატესობით რუსებზე, არამედ იმით, რომ დასავლეთის ქვეყნებში უკვე დამყარდა სრულიად დემოკრატიული რეჟიმები. დეკოლიზაციის განხორციელებისათვის გადაწყვეტი მიიღებულა სწორედ დემოკრატიის გამარჯვებას აქვს, რადგან იგი ქმნის პირობებს საიმპერისტო, რომ მჩაგვრელი ერის საუკეთესო შვილებმა თავიანთ რიგით თანამემამულეებს განუმარტონ სხვა ერთა დამყარების უზენაესი წამებთანობა (დაიხ, კოლონიური პოლიტიკა საბოლოო ანგარიშით ეკონომიკურადც წამებთანობა). აი, ესე იწყებს ამოქმედებას დეკოლიზაციის მექანიზმი.

სხვათა შორის, რუსეთმა დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოებზე ადრე გათავისუფლა თავისი კოლონიები (მათ შორის საქართველოც) თებერლის დემოკრატიული რევოლუციის შემდეგ. მაგრამ, საშეუაროდ, ბოლშევიკებმა აღადგინეს იმპერია, რისთვისაც პირველყოფისა მოუხდათ დემოკრატიის დამხობა მთელ რუსეთში, რუსი ერის საუკეთესო შვილთა — ინტელიგენციის, არისტოკრატიის ფიზიკურად განადგურება ან ემიგრაციაში გაქცევა. შემდეგ ფაქტობრივად თავმოკეთდნენ რუს ერს დაატყვევეს მრავალთწლოვანი ჯოჯობითი ტერორი და ჯოჯობითური პროპაგანდა. ყოველივე ამის გათვალისწინებით, ის კი არ არის საკვირველი, რომ დღეს რუსეთში დემოკრატია სუსტია, არამედ ის, რომ საერთოდ არის იგი. თან ანგარიშგასაწყევ ძალასაც წარმოადგენს;

დღეს ცივილიზირებულობისა და ჰუმანობის ეტალონებად ვთვლით. ასე რომ, კოლონიალიზმი სრულიადაც არ არის წმინდა რუსული რეციდივი ან რუსთა გიგანტური თვისება. ის გარემოება, რომ ევროპელებმა უკვე მინიჭეს თავიანთ კოლონიებს თავისუფლება, რუსეთმა კი — არა (თუმცა რუსეთშიც გათავისუფლა აღმოსავლეთი ევროპა), აიხსნება არა დასავლეთი ევროპელთა გენეტიკური უპირატესობით რუსებზე, არამედ იმით, რომ დასავლეთის ქვეყნებში უკვე დამყარდა სრულიად დემოკრატიული რეჟიმები. დეკოლიზაციის განხორციელებისათვის გადაწყვეტი მიიღებულა სწორედ დემოკრატიის გამარჯვებას აქვს, რადგან იგი ქმნის პირობებს საიმპერისტო, რომ მჩაგვრელი ერის საუკეთესო შვილებმა თავიანთ რიგით თანამემამულეებს განუმარტონ სხვა ერთა დამყარების უზენაესი წამებთანობა (დაიხ, კოლონიური პოლიტიკა საბოლოო ანგარიშით ეკონომიკურადც წამებთანობა). აი, ესე იწყებს ამოქმედებას დეკოლიზაციის მექანიზმი.

სხვათა შორის, რუსეთმა დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოებზე ადრე გათავისუფლა თავისი კოლონიები (მათ შორის საქართველოც) თებერლის დემოკრატიული რევოლუციის შემდეგ. მაგრამ, საშეუაროდ, ბოლშევიკებმა აღადგინეს იმპერია, რისთვისაც პირველყოფისა მოუხდათ დემოკრატიის დამხობა მთელ რუსეთში, რუსი ერის საუკეთესო შვილთა — ინტელიგენციის, არისტოკრატიის ფიზიკურად განადგურება ან ემიგრაციაში გაქცევა. შემდეგ ფაქტობრივად თავმოკეთდნენ რუს ერს დაატყვევეს მრავალთწლოვანი ჯოჯობითი ტერორი და ჯოჯობითური პროპაგანდა. ყოველივე ამის გათვალისწინებით, ის კი არ არის საკვირველი, რომ დღეს რუსეთში დემოკრატია სუსტია, არამედ ის, რომ საერთოდ არის იგი. თან ანგარიშგასაწყევ ძალასაც წარმოადგენს;

თეზურ მირინაშვილი

დიალოგის ჩატარების დრო გამოვეყენებო და ურთიერთ შეთანხმების შემდეგ, მამულშვილნი დროა ერთ მუშტად შევიერთო ჩვენი სააშომალოს დამოუკიდებლობის მისაღწევად, შინაური და გარეული მტრების მოსაგერიებლად.

ამირან ნადარაია

მოსახლეობის ფიზიკური გაჯანსაღების სრულიად საქართველოს ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტი, საზოგადოებრივი საქმიანობისა და ეროვნული მოძრაობის ხელშემწყობი სექციის თავმჯდომარე და დიალოგის საინიციატივო ჯგუფის ხელმძღვანელი.

რა არის გლახური მემკვიდრეობა?

(დასასრული)

მომდინარე მიგვაჩნია, რომ ნებისმიერი ტიპის მემკვიდრეობა ფორმის და შინაარსის მიხედვით უნდა შეიქმნას ნებაყოფლობით, ადგილის, დროის და პირობების მიხედვით, მწარმოებელთა თავისუფალი არჩევანის საფუძველზე მისი სარგებლობიდან გამომდინარე.

ამგვარად, გლახური მემკვიდრეობის შექმნის იდეა და მისი შინაარსი კრიტიკის ვერ უძლებს. უფრო მეტიც, მისი განხორციელება დასაბამის მისცემდა თავისებურ გლახობა თუ სოფლად საუკეთესო მჭირს ნაკვეთისათვის, რასაც საბოლოოდ მოპყვება სოფლის მონახლეობის გათვალისწინებით.

მაშ, სად არის გამოსავალი, როგორ ვუშველოთ დეგრადაციის

გზაზე ღამდგარ სოფლის მემკვიდრეობას? ჩვენი აზრით, უნდა შეიქმნას სოფლის მემკვიდრეობაში ეკონომიკური პოლიტიკა, უნდა აღდგეს საქართველოს მიწათმოქმედების ისტორიული ტიპი მარცვლადი კულტურების წარმოების და მეცხოველეობის უპირატესი განვითარებით, მოხდეს ვენახების ფართობების შემცირება. ამჟამად არსებული ვენახების 60 პროცენტი გაშენდა 1955-1964 წლებში, ვენახების გაშენების ტენდენცია დღემდე გრძელდება.

აღნიშნულის გარდა საქართველო 1956-1963 წ. წ. გამსხვილებული კოლმეურნეობების დაყოფა მცირე კოლმეურნეობებად. შრომის ორგანიზაციის მრავალფეროვანი ფორმების გამოყენებით (იჯარა, გაბიროვნება, ერთობროვნული მე-

ურნეობა კოლმეურნეობების შიგნით); სადაც კოლმეურნეობა შეასრულებს მექანიზაციის, ტვირთბრუნვის და ერთიანი ეკონომიკური პოლიტიკის განხორციელების ამოცანებს, ამასთან იგი შეასრულებს სახელმწიფო შეკვეთების, მოსავლის აღების და დაბინავების ფუნქციას.

ეს მიდგომა არ გამოიცხადებს ერთმანეთს მემკვიდრეობის შექმნას, მითან რაიონებში და ზოგიერთ სხვა ადგილასაც. ამ შემთხვევაში ზემოაღნიშნული ჩვენს დასკვნებში, ემყარება მიწათმოქმედებაში საქართველოს და შრომის ორგანიზაციის ისტორიულ ტენდენციას.

გუარამ უსტაძაშვილი,
ეკონომიკურ მეცნიერებათა
კანდიდატი.

საახალწლო იუმორისა საიდუმლო

ლონდონის მაღალი საზოგადოების მოდების კანონმდებელმა, ყველაზე ავანგარდული ატელიეს მფლობელმა შოკეტა ბერდენმა თავის ულტრამოდერნულ სალონში მივიღო.

— მომავალი წლისათვის, — განვიცხადა მან, — ახალი სტილი შემოიჭრება — ხის პლასტიკა. ოთხშობათს ჩემი ახალი კაბების, კოსტიუმებისა და პალტოების კოლექციით ნიუ-იორკში მივფრინავ. ყურადღება მიაქციეთ ჩემს ჩაცმულობას.

მას ეცვა ელასტიური ფანჯრის კარგად მომდგარი ხალათი-კაბა, არყის ხის ქერქის წინდები, რომლებიც ყოველი ნაბიჯის გადაღმაზე ტკაცუნობდნენ. ფეხზე ემოსა ნატურალური ფეხის ელვანტური კალაპოტები. ხელში ასევე ფეხის ჩანთა ეკავა. თანაც ძლიერ

უხდებოდა ხის ბურბუშელის ფრიალი პარიკი.

— ეს მე პირველმა მოვიგონე, — თქვა მან — ახლა ყველა ქალი ჩაიცვამს ხიფვითა და ნუჯრით სავეს შესანიშნავი ბუნებრივი ხის ტანსაცმელს.

შოკეტამ სიგარეტს მოუკიდა, ალი დაუყოვნებლივ მოედო მისი პარიკის ბურბუშელის კულულებს. მან დაუღვევრად გააუფხვრებლყო გაჩენილი ხანძრის ბუდე და განაგრძო:

— ვფიქრობთ, გაზაფხულისათვის მოვამზადო კოლექცია სახელწოდებით „ხმა და შექვი“, ესე იგი, ტანსაცმელი, რომელიც ჩამონტაჟდება ელექტრონათურები და ხმის ჩასაწერი ლენტები. ვინც ამ კაბას ჩაიცვამს, ერთიანად იციმციმებს და იკიფებს. ხმისა და შექვის გამოთვა შეუძლებელი იქნება. ჩემი ელექტრომინტრო-

რები და ხმის ინჟინრები ახლა ამაზე მუშაობენ.

შოკეტა გატაცებით ვანაგრძობდა თავისი შემოქმედებითი ჩანაფიქრის ვაზიარებას:

— ამას გარდა მინდა გავაოცო სამყარო რაღაც სრულიად ახლითა და გადასარევიტ.

გაბრალებული ფანჯრის ფრჩხილებით შემოვიღიე თითები ნერვიულად ააქაუნა მაგიდაზე და ნერვიულად დაიხურა:

— ვიმედოვნებ, ჩემს საიდუმლოებს შეინახავთ და გამოიტყუებით. ვოცნებობ, შევქმნა ისეთი რამე, რაც ჯერ არავის ახრადაც არ მოსვლია: ნამდვილი რბილი ქსოვილის ტანსაცმელი, ტყავის ფეხსაცმელი და ჩანთაც ისეთივე ტყავისა... მაგრამ, იცით, რაშია საქმე? მეშინია, რომ ეს მტელსმეტად ორიგინალური და გაბედული ნაბიჯი იქნება... ისე ვივლავ...

შოკეტამ მღელვარებისაგან ცრემლებიც კი გადმოყარა. მერე თვალები და ნამდვილი პარკის წიწვიანი ხელოვნური წამწამები პერლონის კობტა ცხვირსახოტი შეიმშრალა.

რატომ ჰქვია იანვარს იანვარი? ჩვენს ერამდე 46 წელს ძველი რომის იმპერატორმა იულიუს კეისარმა ეგვიპტელი ასტრონომის სონიგენის რჩევით ახალი წლის დასაწყისი მარტიდან პირველ იანვარს გადაიტანა. ასე იქცა იანვარი ახალ წლად. ბავშვობიდან გვამს ახალი წლის განახლების სასწაული. იქნებ სწორედ ამიტომაც მიიღო იანვარმა თავისი სახელწოდება რომაული მითოლოგიაში დროის, ყოველგვარი დასაწყისის და დასასრულის, ორი პირისაზით გამოსახული მითოური ღვთაების — იანუსის მიხედვით.

ამ სახელის მსგავსად უწოდებს მსოფლიოს ხალხთა უმეტესობა წლის პირველ თვეს: მოლდაველები

ეს საინტერესოა

იანვარი

ბი — იანუარის, ესტონელები — იანუარიუსი, უნგრელები, გერმანელები, ნორვეგიელები, დაბიელები და ებრაელები — იანუარს, შვედები და პოლანდიელები — იანუარის, არაბები — იანაირს, ინგლისელები — ჯენიუარის, იტალიელები — ჰენაიოს, პორტუგა-

ლიელები — ეანიეროს, ესპანელები — ენეროს, ბერძნები — იანუაროს.

ძველ სლავებში თვეების დასახელება შეიძლოდ იყო დაკავშირებული წლის ბუნებრივ მოვლენებსა და საგლებო სამუშაოებზე დაკვირვებებთან.

წლის პირველი თვის ყველაზე ახლო ნათესაობა გაზაფხულთან ხალხმა ანდაზით ასე გამოხატა: „იანვარი გაზაფხულის პაპააო“. ამიტომ ხომ არ არის, რომ საახალწლო დღესასწაულებზე თოვლის პაპას თან ახლავს გაზაფხულის ნორჩი ქალიშვილი — ფიფია?

მომავალი
შოთა აშირანაშვილი

მეცხრეკლასელთა საყურადღებოდ!

საერთაშორისო ორგანიზაციის „მსოფლიო ლაბორატორიის“ საქართველოს სამეცნიერო-საგანმანათლებლო ცენტრი აცხადებს მსმენელთა მიღებას

1. საქართველოს ისტორია, კულტურა, რელიგია.
2. ჩვეუნიანობრივობა (რესურსები), სოციალურ-პოლიტიკური პროცესები).
3. საერთაშორისო ურთიერთობათა საფუძვლები (პოლიტიკა, დიპლომატია, სამართალი, ფინანსები).
4. ინგლისური ენა (ჯგუფში იმეცადინებს არაუმეტეს 4 მოსწავლის).
5. პერსონალური კომპიუტერი.
6. ავტომატიკის მართვა (მართვის უფლებების მიღებით).

7. კარატი.
8. ფსიქოლოგიური ტრენინგი. მეცადინეობებს ჩატარებენ შენაბამისი დარგების კვალიფიცირებული სპეციალისტები თბილისის უმაღლესი სასწავლებლებიდან და სამეცნიერო დაწესებულებებიდან. პერიოდულად კი საზღვარგარეთის სასწავლო ცენტრებიდან.
- სწავლების ვადაა 12 თვე (სამი სემესტრი).
- ცენტრი სრულსამეურნეო ანგარიშზეა. სწავლის ფასია 175 მანეთი თვეში. თანხა შესაძლებელია გადაიტვიჭო იქნეს სპონსორის მიერ (სემესტრში 1000 მან.). ცენტრის მსმენელად ჩაირიცხება 50 მოსწავლე.
- მისაღები გამოცდები ჩატარდება 1991 წლის 26-27 იანვარს შემდეგ საგნებში:

1. ინგლისური ენა ა) ზეპირი — გასაუბრება. ბ) წერა — მოსმენილი უცხო ტექსტის შინაარსი.

2. ფსიქოლოგიური ტესტირება (ინტელექტისა და უნარის შემფასებელი კომპიუტერული ტესტები. კომპიუტერული ტესტიკის ფლობა სავალდებულო არ არის.) განცხადებების მიღება იწარმოება 1991 წლის 10 იანვრიდან 20 იანვრამდე, 11 საათიდან 16 საათამდე შემდეგ მისამართზე: დავით აღმაშენებლის გამზირი 68. 1 სართული.

მეცადინეობები დაიწყება 1991 წლის 4 თებერვალს თბილისის №1 საშუალო სკოლაში (ლესია უკრაინკას ქუჩა №2) და ჩატარდება ჯერჯერობით სამშაბათს, ხუთშაბათს 15-დან 18 საათამდე. შაბათს 11-დან 15 საათამდე.

ცნობებისათვის ტელ: 95-79-24.

შენიშვნა: „მსოფლიო ლაბორატორიის“ საქართველოს ცენტრის მსმენელის სტატუსი არ წარმოადგენს რაიმე პრივილეგიების საფუძველს განათლების სხვებში. უკრაინკას ქუჩა №2) და ჩატარდება ჯერჯერობით სამშაბათს, ხუთშაბათს 15-დან 18 საათამდე. შაბათს 11-დან 15 საათამდე.

ცნობებისათვის ტელ: 95-79-24.

შენიშვნა: „მსოფლიო ლაბორატორიის“ საქართველოს ცენტრის მსმენელის სტატუსი არ წარმოადგენს რაიმე პრივილეგიების საფუძველს განათლების სხვებში. უკრაინკას ქუჩა №2) და ჩატარდება ჯერჯერობით სამშაბათს, ხუთშაბათს 15-დან 18 საათამდე. შაბათს 11-დან 15 საათამდე.

ცნობებისათვის ტელ: 95-79-24.

შენიშვნა: „მსოფლიო ლაბორატორიის“ საქართველოს ცენტრის მსმენელის სტატუსი არ წარმოადგენს რაიმე პრივილეგიების საფუძველს განათლების სხვებში. უკრაინკას ქუჩა №2) და ჩატარდება ჯერჯერობით სამშაბათს, ხუთშაბათს 15-დან 18 საათამდე. შაბათს 11-დან 15 საათამდე.

„ახალგაზრდა ივერიელი“

ამ წერილს წლების განმავლობაში კომუნისტების მიერ ციხეში ნატანჯი ქალი გწერთ, რომელიც არც ტელევიზიითა და არც პრესაში გამოსვლებითაა განედიკრებული, არც რომელიმე პარტიის წევრი არც, არც ვინმესთან პირადი ნაცნობ-მეგობრობა მკავშირებს. ეგ იყო, მხოლოდ ერთხელ ბატონმა ზვიად გამსახურდიამ მრავალათასიანი მიტინგზე ჩემი თხოვნით სიტყვა მომცა. პირველად მაშინ მომეცა საშუალება მეტყვა ჩემს გასაპირებელ ძველი რევიზიის პირობებში. არ იფიქროთ, ახლა მე პირადი ტყვიები მაღაპარაკებდეს. აბა, საერთო სატყვიარზე შემტკივა გული, იმაზე, რომ როცა ღმერთისა და ჩვენი ერის გონიერების წყალობით მოგვეცა საშუალება უმკურნალოთ საქართველოს, მოვეუშუშეთ პირობები, სწორედ ახლა დავერიეთ ერთმანეთს, ყელში გვიღია ვწვდით ახალ უზენაეს საბჭოს და ნაცვლად იმისა, რომ დავინახოთ, შეგაფასოთ და ვალია რომ მისი გადაწყვეტილებების დიდი მნიშვნელობა, მიღებული კანონების დროულობა, წერილობით შევლიდებით და ვცდილობთ ბუნე აქელმად წარმოვადგინოთ. მარტოს რად ღირს და ამისი დაუნახობა პოლიტიკური სიბრძნეა, როცა ახალმა ხელისუფლებამ როგორი მტკიცე ნაბიჯები გადადგა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დაცვისათვის. ათწლეულების განმავლობაში უმოწყალოდ რომ იძარცვებოდა ჩვენი მიწა-წყალი, ახლა როგორც იქნა საზღვარი ედება ამ ანტიქართულ საქმიანობას, აღარ გაიყიდება ჩვენი საქართველო. ჩვენი

თქვენი გაზეთის 5 იანვრის ნომერში დაბეჭდილი ჩემს წერილში — „ენამ უყვილა... ანუ დეპუტატმა სანაძლოე მოიგო“, რედაქციის მიზნით დაშვებულია ორი შეცდომა, რომლებზე მიუთითებლობაც ვფიქრობ, მკითხველთა მიმართ უპატივცემულობის ტოლფასი იქნებოდა, როგორც ჩემი, ასევე რედაქციის მხრიდან.

ეჭვირდები, წერილის ავტორად იხსენიება დურმიშან გოგოლაშვილი და არა გრიგოლაშვილი და, ამასთანავე, წერილი, რომელიც 23 დეკემბერს წარმოვადგინე რედაქციისთვის, რატომაც 17 დეკემბრითაა დათარიღებული.

არადა, ვინც ამ წერილს გაეცნო, ყველა მისვდება, რომ მისი დაწერა 20 დეკემბრამდე, უბრალოდ, შეუძლებელი იყო!

პატივისცემით
დურმიშან გრიგოლაშვილი

მცირე ხარედაქციო განმარტება. აღნიშნულ წერილზე ზელოწერა გაურკვეველია, რამაც გამოიწვია შეცდომა, ბოლო რიცხვი 17 დეკემბერი ანაბეჭდზე თვით ავტორის მიერაა მიწერილი.

„ახალგაზრდა ივერიელი“

თბილისში უყვართ მინი-ფეხბურთს...

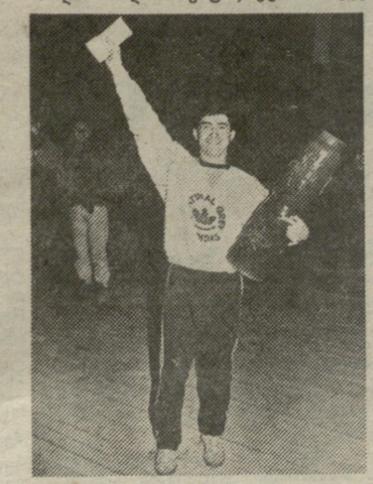
...წინდაწინ ვთქვით — თბილისური მინი-ფეხბურთი ამჟამად ძალზედ მაღალ დონეზე დგას. ამის კიდევ ერთი ნათელი დადასტურება იყო ამასწინათ დამთავრებული თბილისის ჩემპიონატი უბნების შორის. ერთ თვეზე მეტხანს გრძელდებოდა ეს მართლაც უფრო მეტი, რომლის ორგანიზატორიც გახლდათ მრავალდარგობრივი კომპლექსული ფირმა „ნარიყალა“.

მაგრამ, განსაკუთრებით დაძაბულად მიმდინარებდა მატჩები მე-ოთხედფინალებიდან. სწორედ ამ ეტაპზე შეხვდა ერთმანეთს გათამაშების ორი აშკარა ფავორიტი — „ვერა-1“ და „დიდუბე-1“. ორი ტაიმის განმავლობაში სახიფათო მომენტები ზან ერთ კართან იქმნებოდა, ზან მეორესთან და ორივე გუნდის მეკარეებსაც — ვერელ ზაზა ნატროშვილს და დიდუბელ პლატონ ხუციყვილს სამუშაო არ მოჰკლებიათ. ასევე გამოიჩინეს თავი გააზრებული თამაშით მძებ-

მა — რევაზ, აჩიკო და შოთა არველაძეებმა, დავით ცომაია, ნოდარ გიგოლაშვილმა, გოჩა ჯობაძემ, რომან შოთაძემ. მაგრამ ამ შეხვედრაში, ისევე როგორც მთელ ტურნირში, მაინც ორი ფეხბურთელის გამოყოფა გვინდა — ვერელი ლევან ყიფიანის და დიდუბელი მამულა ფანცულაისი. საბოლოოდ, ეს დაძაბული და მეტად ლამაზი შეხვედრა პენალტების სერიით ვერელეებმა მოიგეს და ნახევარფინალში გავიდნენ. აქ კი მათი მეტოქე გახლდათ „ჩუღურეთის“ მეტად საინტერესო კოლექტივი, სადაც ტონის მომცემი იყვნენ გოჩა გეგეშიძე, გოლა და დავანის, თემურ შალაბერიძე და, განსაკუთრებით, დავით სოლოიაშვილი. ამ უკანასკნელმა ბევრი თვისაგები გაუჩინა „ვერა-1“-ის გამოცდილ მცველებს, მაგრამ შედეგი არ მოჰყოლია. მატჩის მიწურულს კი რევაზ არველაძის შესანიშნავი სოლო რეიდი გამარჯვების გოლით დაამთავრა ლევან ყიფიანმა და თავისი გუნდი ფინალში გაიყვანა.

რაც შეეხება მეორე ფინალისტს — „საბურთალო-11“-ის გუნდს, უნდა ითქვას, რომ მათ მეტად დაძაბულ ბრძოლაში მოიპოვეს ეს საგზური „დიდუბე-11“-ის დამარცხების შემდეგ. მთელი მატჩის განმავლობაში ინიციატივას დიდუბელები ფლობდნენ, მაგრამ მათი ლიდერების — ავთანდილ და ტარიელ კაპანაძეების შესანიშნავი თამაში არასაკმარისი აღმოჩნდა თავის მხრივ. შეუდარებელი იყო საბურთალოელთა მეკარე ლაშა გეგეშკორია, რომელმაც არაერთხელ იხსნა საკუთარი კარი აშკარა უსიამოვნებისაგან. მატჩის ბოლო წამებზე (!) კი საბურთალოელთა მეტად სახიფათო და ტექნიკურმა ფორვარდმა ანდრო კიურჯიევმა საკმაოდ ეფექტური დარტყმით გამარჯვება მოუტანა თავის გუნდს.

...და აი, ფინალიც, სადაც მართლაც დაღრმად მტკიცეები შეხვედრენ ერთმანეთს — „ვერა-1“ და „საბურთალო-11“.

გვინდა აღვნიშნოთ 17 წლის გიორგი ანჩაბაძის საკმაოდ გააზრებული თამაში. საბოლოო ჯამში „საბურთალო-11“-ის ფეხბურთელებმა პირველად მოიპოვეს თბილისის ჩემპიონის სახელი და ამასთან ფულადი პრიზიც — 4000 მანეთი დისსაკუთრეს. მეორე ადგილზე გასულ „ვერა-1“-ის გუნდს, რომელიც გულშემატკივართა სიტყვებით, ამ ტურნირის „უგვირგვინო ჩემპიონები“ იყვნენ, გადაეცათ 2000 მანეთი, ხოლო მესამეზე გასულ „დიდუბე-11“-ს კი 1000 მანეთი.

შეჯიბრების ორგანიზატორების, კომერციული ფირმა „ნარიყალა“ მიერ ტურნირზე დაწესებული იყო ინდივიდუალური პრიზებიც, რომლებიც შემდეგნაირად განაწილდა: საუკეთესო ფეხბურთელი — რევაზ არველაძე („ვერა-1“), საუკეთესო მეკარე — ლაშა გეგეშკორია („საბურთალო-11“), საუკეთესო მცველი — ნოდარ გიგოლაშვილი („ვერა-1“), საუკეთესო ბომბარდირი — მამულა ფანცულაია („დიდუბე-1“) — 17 გოლი.

ყველაზე ლამაზი გოლის ავტორი — ანდრო კიურჯიევი („საბურთალო-11“). ტურნირის ყველაზე პოპულარული ფეხბურთელი — გოჩა გეგეშიძე („ჩუღურეთი“). დაბოლოს, იმდენ გამოვლევამთ, რომ ასეთივე საინტერესო იქნება საქართველოს ჩემპიონატი მინი-ფეხბურთში, რომელიც, ალბათ, ძალიან აიღებს სტარტს.

პაპა გავაშვიძე.

სურათი: თბილისის ჩემპიონი მინი-ფეხბურთში „საბურთალო-11“-ის გუნდი; ტურნირის საუკეთესო მეკარე ლაშა გეგეშკორია. შურაბე მამთარაძის ფოტოები.

„555 საბინაო კომპარატივი „ნაპარაბი“
აუქციონის ჩატარების წესით აქირავენ შენობის პირველ სართულზე 360 კვ. მეტრ არასაცხოვრებელ სადგომს. ფირმებთან და ერთობლივ საწარმოებთან საიჯარო ქირის განსაზღვრა მოხდება სახელმწიფო რეგულაციების ფარგლებში.
მსურველებმა მიმართონ კომპარატივის გამგებებს, ვარკეთილი 3, 111 „ა“ მიკრორაიონი, კორპუსი 358, V სადარბაზო, ბინა 71 ან 81.

გელით ტაქსართან
ჰუმანიტარული ასოციაცია „კათარისის“ სათნოების ორდენი შეახსენებს ყველას, ვისაც სურვილი აქვს კვირაში ერთი დღე თავის უკიდურესად გაჭირვებულ თანამოქმედს დაუთმოს, რომ შაბათს 11 საათისათვის ორდენის წევრები ტრადიციულად იკრიბებიან ქაშუეთის ტაძრის ეზოში.
ჩვენი ყველაზე გაჭირვებული თანამოქმედებისათვის სამყოფ მოსაკითხს ამჟამად აკადემიკოს ნ. მუსხელიშვილის სახელობის მათემატიკის ინსტიტუტის თანამშრომლები გაიღებენ.
სათნოების ორდენი (ჰუმანიტარული ასოციაცია „კათარისის“)

წიგნის მოყვარულთა საუბრადადგომა!
საგამომცემლო კომპარატივი „ლოლი“ გაცნობებთ, რომ 1991-1994 წლებში გამოცემული „მეორე რაიონის“ ერთად გამოსცემს „საზღვარგარეთული ლექსების“ 10-ტომეულს, რომელიც მოიცავს ამ ენარის რჩეულ ნაწარმოებებს მეცხრამეტე საუკუნის პირველი ნახევრიდან დღემდე.
გამოსაცემა წიგნის უმრავლესობა ითარგმნება პირველად და უცნობია ქართული მკითხველისათვის.
აბონემენტებზე ხელმოწერა იწარმოებს 1 იანვრიდან. დისტრირეგულ პირებს, ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს შეუძლია მოგვართონ კომპარატივ ფირმა „ხილს“ ტელ.: 98-58-09. სარაჯიშვილის ქ. № 8

სიახლე მკვლელთა მოგზადავაში
თუ თქვენ გადაწყვიტეთ მსუბუქი ავტომობილის მართვის მაღალპროფესიულ დონეზე დაუფლება და სათანადო მოწოდების მიღება და ამავე დროს განიცდით დროისა და ფინანსების დეფიციტს, ნუღარ დაყოვნებთ და მიაკითხეთ ქ. თბილისის მომსახურების საწარმოო ფირმა „ინტელექტუალის“ მძღოლთა სსსწავლო-საკონსულტაციო კურსები. აქ მძღოლთა მომზადების საინტერესო სიახლეა დახერხილი. თუ თქვენ ავტომობილის ტარება უკვე იცით და მხოლოდ თეორიული მომზადება გესაჭიროებათ, კურსების კომპეტენტურ კომისიასთან გაივლით კვალიფიკაციურ გამოცდებს ავტომობილის პრაქტიკულ ტარებაში და დადებით შედეგს შემთხვევაში თავისუფლდებით ტარების სწავლების მეცადინეებიდან და ამავე დროს სწავლის საფასურს გადაიხდით 130 მანეთით ნაკლებს ჩვეულებრივთან შედარებით.
ხოლო, თუ თქვენ ავტომობილის ტარების სწავლების მთლიანი კურსის ან გარკვეული რაოდენობის საათების გავლა გესაჭიროებათ, მაშინ სწავლის საფასურიც შესაბამისი რაოდენობით იქნება გადასახდელი.
ავტომობილის მართვის სწავლების აღნიშნული მეთოდი მსმენელებს გამოუნთავისუფლებს ყვირფას დროს და სწავლა ფინანსურად ხელმისაწვდომი გახდება ყველასათვის. ამასთან კურსდამთავრებულ პირებს შესაძლებლობა ეძლევათ მიიღონ სერტიფიკატის მართვის მოწოდება.
თუ სწავლების ეს სიახლე მოგეწონათ, მიმართეთ მძღოლთა სსსწავლო-საკონსულტაციო კურსებზე. დარწმუნებული იყავით, რომ თქვენ იქ გულითადად გელიან.
კურსებზე დასაბუთებ ყველას, ვისაც 18 წელი შეუსრულდა, აქვს განმრთვების საბედრობა შემოწმების ცნობა, თთბი ფოტოსურათი ზომით 3,5X4,5 სმ.
სწავლის ხანგრძლივობა თვენახევარს შეადგენს. ავტომობილის ტარების სწავლება იწარმოებს მსმენელისათვის სასურველ დროს. კურსების მისამართია: თბილისი, ჭიჭიას ქ. № 3, 97-ე პროფტექნიკური სასწავლებლის შენობა. მსურველებს მიღება ყოველდღე, გარდა შაბათ-კვირისა 16.00 საათიდან 19.00 საათამდე.

პირის პოლონიკური ინსტიტუტი
აცხადებს, რომ 1991 წლის მიხედვით გამოცემული სპეციალიზების მიხედვით ჩატარდება შემდეგ დისციპლინებში:
1. ქართული სექტორის სპეციალიზებზე — ფინანსები და კრედიტი; სტატისტიკა; საბუღალტრო აღრიცხვა, კონტროლი და სამეურნეო საქმიანობის ანალიზი. აბარებენ გამოცდებს შემდეგ დისციპლინებში: მათემატიკა (წერა), გეოგრაფია (ზეპირი), საქართველოს ისტორია (ზეპირი), ქართული ენა და ლიტერატურა (წერა).
2. რუსული სექტორის სპეციალიზებზე — საბუღალტრო აღრიცხვა, კონტროლი და სამეურნეო საქმიანობის ანალიზი: მათემატიკა (წერა), გეოგრაფია (ზეპირი), საქართველოს ისტორია (ზეპირი), რუსული ენა და ლიტერატურა (წერა).
ვიმღავი კომისია

ვიმღავის სათარგმნელად და ანკეპების შესაქმნელად
გთხოვთ მიმართოთ ფირმა „ხევის“, რომლის ადგილსამყოფელიც გადატანილია პეტრიაშვილის ჩიხიდან პეტრიაშვილის ქ. № 3-ში. ვიზების თარგმანს ხდება ერთ დღეში. ფირმა „ხევის“ თქვენ მივლავთ ყოველდღე, დასვენების დღეების ჩათვლით, 9-დან 21 საათამდე.
გთხოვთ გვეწვიოთ.

საზღვარგარეთული
Общественно-политическая молодежная газета
«Ахалгазრა Иверელი»

ტელეფონები: მისაღები — 98-97-31;
სახულისგანეცე და მდივანი — 98-31-58;
წესდებების განყოფილება — 98-00-49.
გაზეთი გადოდის კვირაში სამჯერ: სამშაბათს, ხუთშაბათს, შაბათს.
რედაქციაში შემოსული მისაღები ავტორებს უკან არ უბრუნდებათ.
საქართველოს კ. ც. -ის სტამბა 330096, თბილისი-96, შ. კობახიას ქ. № 14, იბეჭდება ორბუნური წიგით ხაგაზეთი კორპუსში, სომარაულის № 19, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. **Наши выходные 66400**

რედაქტორი
პაპა გავაშვიძე
რედაქციის მისამართი
ქ. თბილისი — 380096
შ. კობახიას ქ. № 14.